

Pestszentimrei Öröm Hír Levél

A Pestszentimrei Római Katolikus Egyházközség lapja
3. évfolyam 6. szám (23.) - 2006. június

Családdá formálódunk (Tanévzáró 2006)

Ez a két szó jut eszembe, ha visszatekintek a mögöttünk álló tanévre. Lassan-lassan családdá formálódunk. Persze nagycsaláddá, ahogyan a rokonságot mondták régebben az emberek. Mostanában egyre inkább úgy próbálom látni egyházközségünket, mint egy kiterjedt rokoni kapcsolatot, családokat, akik eltávolodva élnek – néha nem is messze – egymástól, de egyszerre többekben fölmerül az igény, hogy ismét számon tartsák egymást és újra családdá legyenek. Nosza, akad egy-kettő közöttük, akik lelkesen hívogatni kezdik az elmaradtakat. Ezt a családiaságot tapasztaltuk meg hittanosainkkal az elmúlt hetek mini-táboraiban vagy legutóbb az egyházközségi pikniken. Némelyek még bátortalanul, más családok természetes „rokon-érzéssel”

érkeztek. Keresztény szóhasználatunkban önmagunkat Isten házanépének, Isten családjának nevezzük. Ennek a tanévnek a vége felé ki-ki számot vehet azzal, hogy mennyire keresi – vagy akár találta meg – helyét Jézus tanítványainak családjában. Egy-egy vasárnapi szentmisére mivel érkeztél, mit hoztál a többieknek? A leggazdagabb ajándék, amit másoknak adhatsz, mindig a szolgálatkész, nyitott lelkű önmagad...

Kívánok egyházközségünk minden tagjának, minden családnak tartalmas, építő nyári szünetet, és ne feledjük: lelki életünkben, Isten-kapcsolatunkban, a szeretetben töretlenül „munkás” napok következnek!

Márton atya

Vers

Zelk Zoltán: Kegyelem

Sohase lép gyíkra csigára
soha egy föltámadt fűszálra
a földön járó Isten lába
de vétkeinket eltapossa
mert vétkeinket megbocsátja.

Molnár Béla atya aranymiséje

50 éves papi jubileumát ünnepli idén Béla atya, aki plébánosként 17 esztendőn át vezette a pestszentimrei egyházközséget. Kiskunmajsán született 1932. szeptember 3-án, és Vácott szentelték pap-pá 1956. június 17-én.

16 év alatt 8 helyen volt káplán, majd 1972-től először Ágasegyházán, majd Kartalon lett plébános. Pestszentimrere 1986. június 1-én került plébánosnak, és ezen a helyen szolgált 2003-ig, nyugalományba vonulásáig. Ezek alatt a hosszú évek alatt mindig szíven viselte a plébánia gondjait. Még 1986-ban sor került a templom tetőzetének cseréjére, és az addigi hullámpala helyett alumíniumtetőt kapott a templom. Ezzel együtt az álmennyezet szigetelése is megtörtént. A folyamatos kertrendezés mellett 1987-88-ban a plébánia mellé garázs épült raktárhelyiségekkel. 1991-ben egy hagyaték összegéből toronysisak kerülhetett a templomtoronyra, először a templom közel 50 éves történetében. Csak ekkor kapott vakolat-borítást a torony addigi csupasz téglafala (a hajó vakolása már korábban megtörtént). A templom mellett álló haranglábról szintén ezzel együtt került a toronyba a harang. 1993-ban sor került a templom belső festésére. Hosszú évek huzavonája után 2000-ben tudta visszaszerezni az

egyházközség az önkormányzat által lefoglalt Cserkészházat, amelyben – annak teljes felújítása után - Béla atya hittantermeket alakított ki. 2003-ban pedig elkészült az új plébániaépület a régi tőzsomszédságában. Hogy az új plébános rendezett épületeket örökölt, és nem felújításokkal kellett kezdenie, az nagyrészt Béla atyának köszönhető.

Béla atya – nyugalományba vonulása mellett is – jelen van egyházközségünk életében, szolgálatkészen besegít a szentmisék, temetések végzésébe és a gyóntatásba. Papi aranymiséje alkalmából kívánjuk Neki az Úr Krisztus áldását! Ad multos annos!

- Plébános -

Első gyónás

Április hónapban plébániánkon – örömkörmre - 18 hittanosunk végezte el az első gyónását, és készül arra, hogy októberben elsőáldozó legyen. Legtöbben 3. osztályosok, néhányan idősebbek. Hamarosan láthatóak lesznek a templomi talpas faliújságon is. Kérjük a testvérek imádságát értük, hogy készületük a Jézussal való találkozásra méltó és bensőséges legyen. Egyházközségünknek egyre inkább egy családdá kell formálódnia, ezért külön köszönjük nyugdíjas testvéreink közül azoknak, akik vállalták, hogy az elsőáldozásig egy-egy hittanos nevét megkapva mindennap imádkoznak érte, és szeretetükkel kísérik el őket.

Első áldozásra készülő hittanosaink:

Andráská Zoltán	Csáky Benedek
Csáky Tímea	Csernyus Márton
Farkas Maja	Holocsi Fanni
Juhász Krisztián	Lakatos Soma
Lehoczki Dóra	Nagy Brigitta
Mervay Klára	Páling Andor
Pupos Bernadett	Sajgó Péter
Surányi András	Tóth Domonkos
Vajant Roland	Vári Zsófia

„Amikor mentem a gyóntatószék felé, akkor dobogott a szívem. Amikor letérdeltem, akkor már nem dobogott. Akkor megnyugodtam.” (Dodo)

„Nekem repdesett a szívem. Mert olyan jó érzés volt, hogy megkönnyebbültem. Megkönnyebbült a szívem, amikor megtisztultam a bűneimtől. De eleinte nagyon izgultam. Csak akkor nem, amikor kinyitottam az ajtót, hogy bemerjek a gyóntatószékbe, akkor már nem. Mert akkor már Márton atyánál voltam. És Márton atya megnyugtatott engem. A gyónáskor úgy éreztem, mintha Jézus ott lett volna, úgy láttam, mintha ott lett volna Jézus testben és lélekben. Márton atyát Jézusnak képzeltem.” (Marci)

„Én picit izgultam, de amikor kijöttem a gyóntatószékből, úgy éreztem, mintha könnyebb lettem volna. Azért is volt jó, mert valakinek elmondhattam, hogy mi bántja a szívemet, és nem úgy, hogy magamban tartom.” (Zsófi)

„Én is megkönnyebbültem, amikor kijöttem, és nagyon jó érzésem volt. Azt éreztem, hogy tiszta a lelkem. Már el is felejtettem azokat a bűneimet. Pedig jó sok volt.” (Maja)

„Eleinte nagyon izgultam, mert nem voltam teljesen biztos a szövegben, de utána, amikor kijöttem, akkor megnyugodtam, és mintha könnyebb lettem volna. Azt éreztem, hogy valami leesett rólam. Valami súly.” (Péter)

Ismét katekumen befogadás

Istennek hála, nem csak gyermekeket hív meg az Úr szeretete, hanem felnőttek szívében is fölkelti a vágyat az elkötelezettebb keresztény élet felé. Pünkösöd vasárnapján újabb két felnőtt testvérünket, Seres Zsigmondot és Burján Krisztinát fogadtuk be a katekumenek közé. Ők mindketten már meg vannak keresztelve, de felnőtt korukban, most járják a megtérés útját, és komolyan akarnak felkészülni az elsőáldozásukra. Nyilvános döntésük meghívás azok felé is, akik éreznek késztetést arra, hogy szentségekhez járuljanak.

Egy megkeresztelt lelki morzsái (9.)

Május 26-án Nagyörzsönybe mentünk az alsós hittanosokkal egy hétféjére. Egy hittanostársam és én autóval mentünk, és magunkkal vittük Marcit is. Ő egy első osztályos testi fogyatékos kisfiú. Lelki élményem hozzá kapcsolódott: Egy kicsit előbb érkeztünk, mint a többiek. Marcika gyorsan felmérte a terepet. Nem győztem utána rohángálni, félve, nehogy megüsse magát valahol. Majd előkerült a focilabda is. Nagy örömmel rugdosta a labdát. Aztán egyszer csak elesett. Odasiettem, és segítettem neki felállni. Kicsivel utána ismét. Feltápáskodott és azt mondta: „Mindig ez történik. Elesek és felkelek...” Mind ilyenek vagyunk: csetlünk-botlunk, elesünk, de Jézus felsegít minket. Tovább botladozunk, újra elesünk, és Jézusnak kell ismét összekaparnia a földről.

Másnap kisvasutaztunk Nagyírtáspusztára, és nagyot kirándultunk hazafelé. Sajnos Marcika nem jöhetett velünk. Délután a Szent István

templomban miséztünk. Este a vacsoránál Marcika azt kérte tőlem, hogy üljek mellé, és én etessem. Először idegenkedtem a gondolattól, mert még sosem csináltam ilyesmit azelőtt. De szüntelen csak Jézus szavai ismétlődtem a fejemben: „Amit a legkisebbek közül egynek tesztek, azt velem teszitek.” Olyan volt, mint ha Jézus kérte volna: „Éhezem, adj valamit ennem. Szomjazom, adj valamit innom.” Vagyis azt kérte volna tőlem ezzel: „Kérlek, szeress engem, mert szükségem van rá...” Attól kezdve nem létezett számomra senki és semmi, csak Marcika. A többiek mondták, hogy menjek enni én is, de én nem akartam otthagyni Marcit. Teljesen neki adtam magam, vagyis benne Jézusnak. Marcika az asztalnál ezt mondta nekem: „Képzeld, volt nekem egy barátnőm, és itt is van egy.” „Kicsoda?” – kérdeztem. „Hát te!” – felelte ő. Másnap ismét egy szép szentmisén vettünk részt a plébánia mellett lévő bányásztemplomban. Különösen az érintett meg, ahogyan Marcika könyörgött. Az égre emelte tekintetét, és nagy bizalommal fordult Isten felé. Mise után összepakoltunk, és kivittük a csomagokat a verandára. Marcika akkor is odajött hozzám, és azt mondta: „Segítek neked.” De mondtam neki: „Nem tudsz segíteni, ez túl nehéz neked.” De meg se hallotta. Hiába mondtam a magamét, ő megragadta a táskám fülét, és nem engedte el. Végül ketten vittük ki a cuccomat. Olyan különös: számomra ő volt a legkisebb, mármint úgy a legkisebb, ahogyan Jézus érti az evangéliumban. És ő ebben a kicsinységében többet akart visszaadni, mint amennyit kapott...

„Köszönöm Neked Marcikát!”

Marcsi

Nyári miserend-változás!

A nyári időszakban, július és augusztus hónapokban változik a hétköznapi szentmisék rendje. Hétfőn, csütörtökön és pénteken az évközi két mise (reggel és este is) helyett csak egy szentmisét tartunk a következők szerint:

Hétfőn	este 6 óra
Csütörtök	reggel 7 óra
Péntek	este 6 óra

A többi napokon és vasárnap a szentmisék rendje változatlan marad.

Felső mini-tábor

Május 12-14-ig a felsős általános iskolás hittanosainkkal Nógrádon töltöttünk három vidám napot. Az Úr kegyes volt hozzánk, és a két évvel ezelőtti nagytáborhoz képest – ami szintén Nógrádon volt (végig szakadó esőben) - csodálatos idővel ajándékozott meg bennünket.

A hétvégét nyitó szentmise után Márton atya egy izgalmasnak ígérkező éjszakai túrára vezényelte gyermekeinket. A telihold szinte nappali fényénél megérezhettük az isteni Gondviselést, amely fényt adott nekünk a sötétségben. Fülemlék éjszakai énekétől kísérve tértünk vissza táborhelyünkre, majd hamarosan álomba merültünk.

Magunkat kipihenve énekes reggeli tornával dicsértük az Urat. Reggeli után kirándulni indultunk, melynek során kis csapatunk (szám)háborúba keveredett. A „békefagy” elfogyasztását követően olyan élményben volt részünk, amelyre még sokáig emlékezhetünk. Márton atya a közelben sehol sem talált a misére alkalmas terepet. Ekkor egy helybéli néni megengedte, hogy az ő saját kertjében telepedjünk le, és ott tartsuk meg a szentmisét. Így elevenedett meg az Írás: „Kérjete és kaptok, keressetek

és találtok, zörgesetek és ajtót nyitnak nektek” (Mt 7,7). Mikor a különleges hangulatú mise véget ért, akkor vettük észre, mennyire elszaladt az idő. Nem maradt más hátra, egyik szokásos, „kedvenc” sportunkat kellett üznünk: a „futás a vonathoz” nevezetűt.

Szerencsésen hazaérve egy lelki-közösségi program következett: három szent, három igazi példakép életével ismerkedtünk meg. Boldog Batthyány-Strattmann László, Bosco Szent János és Szent Johanna (Jeanne d’Arc) életéből adtak elő jeleneteket a hittanos gyerekek, csoportokban, az ifik vezetésével. Nagyon hasznos volt ez az este, mert közösségben készültünk a feladatra, s mert példaképeket állított elénk a szentek nagyszerű, önfeláldozó élete.

A vasárnapi szentmisét követően még métáztunk egy nagyot, majd ebédre elfogyasztottuk azt a hatalmas virsliadagot, melyet egy velünk egy időben szintén Nógrádon lelkigyakorlatozó keresztény csoport hagyott nekünk. Köszönet érte, és köszönet a ránk főző, minket mindig finom eledellel ellátó anyukáknak is!

A hétvége elteltével gyermekek és felnőttek egyaránt rengeteg élménnyel gazdagodva utazhattunk haza. A komolyabb lelki-, és vidám, játékos programok, események szerencsésen váltakoztak a három nap folyamán, talán ezért is éreztük magunkat olyan jól. Jó volt újra együtt lenni, szeretni egymást és megtapasztalni akár számunkra „idegen” embereken keresztül is, hogy Te, Mennyei Atyánk, mennyire szeretsz minket, mennyire törődsz velünk!

Talán egy kicsit megint sikerült előbbre lépünk a közösségé válás útján. Mindenesetre ezek a szeretetben eltöltött napok kiválóan ráhangoltak bennünket a nyári nagytáborra, amelyre minden

hittanost szeretettel várunk!
(N. T. Niki, Cz. Jani, G. Győző)

Péliföldszentkereszten jártunk

Május 20-án, szombaton borongós időben indultunk a szentkereszti zarándoklatra.

A szaléziak kedves búcsújára, „Szűz Mária keresztények segítségére” ünnepére mentünk. Sokan itthon maradtak, hiszen előtte egész héten esett az eső. Sajnos az úti költséget nem tudtam visszaadni, mert az autóbusz költségét ki kell fizetni akkor is, ha harmincan utazunk rajta. Gyönyörű volt az út. Ragyogó zöld lomb, virágzó bokrok, rétek minden felé. Mi érkeztünk legelsőnek, még vagy hat busz jött utánunk. Nem győztünk csodálkozni, milyen szépen rendbe hozták az atyák az utakat és az épületeket. Sok asztalt és padokat állítottak föl az udvaron. A keresztutat a templomban végeztük, mert csepegett az eső. Pál atya vezette. A szentmisét is bent tartottuk. Mise után a tartományfőnök atya a szent kereszt ereklye új állványát áldotta meg. A templomban a szószék alatt állították fel. Szép alakú, üveges kis szekrényke. Egy szentségmutató formájúra képzett ereklyetartóba helyezték a szent kereszt

kis szilánkját. Ezentúl állandóan ott lesz a helye, tiszteletre kitéve.

Amikor a zarándok hívó sereg kiáradt a templomból, a szaléziak főtt virslivel várták őket az asztalok mellett. A Kazincbarcikáról, Kecskemétről, Nyergesújfaluról és Budapestről érkezett szalézi munkatársak nagy örömmel beszélgettek egymással. Sok barna hajú résztvevő is volt az őszek mellett!

A bizonytalan idő miatt együtt nem mentünk el a herdi barlanghoz, de igen nagy csoportok lementek. A többiek a templomban vetítést néztek meg a szaléziak jelen életéről egy fiatal szalézi atya vezetésével. Végül a litánia után elindultunk hazafelé. Boldogok és elégedettek voltunk a szép nap élményeivel. Én ugyan felháborodottan keltem ki a közelmúlt eseményei miatt. Tegnap kaptam meg a választ Sükösdről: elég nektek az Úr kegyelme. Ő tudja az időket és az eseményeket. Azért, hogy most ők győztek, nem az övék az utolsó szó. A mi dolgunk, hogy Istenben bízva, békével a lelkünkben fordítsuk lelkünk hasznára a szenvedéseinket! És még egy: ne hagyjuk abba az imát hazánk sorsának jobbra fordulásaért!

Szarvasné Marika néni

Egyházközségi piknik

Június harmadikán került sor egyházközségünk első, hagyományteremtő szándékkal megrendezett egyházközségi juniálisára.

A megelőző napok szinte folyamatos esőzése ellenére az elszánt szervezők kimagasló szinten gyakorolták a remény és bizalom erényét. Erőfeszítéseiknek és a sok-sok imának hála, kiváló időben és jó hangulatban telhetett el a templomudvarban megtartott rendezvény. Sok

testvérünket hozta közelebb ez az esemény, ahol a kötetlen beszélgetéseken túlmenően az ifjúság focitudását mérte össze, míg templomi ének- és zenekarunk fület- és szívet gyönyörködtető zenével kápráztatta el a jelenlevőket.

Köszönet a szervezőknek – és már alig várjuk a folytatást! (BP)

Legyetek derűsek!

„Tegyétek tanítványommá mind a népeket (Mt 28,19)” – az égbe emelkedő Krisztus utolsó parancsa nyomán a tanítványok kirajzottak az akkor ismert világba, s az Apostolok Cselekedetei tanúsága szerint a városokban prédikálva kezdték el hirdetni az evangéliumot. Egy-egy helyen akár több évet is elidőztek, mire elég erősnek érezték az újonnan megtért közösséget arra, hogy a saját soraikból kikerült papok irányításával működjön tovább. Az Újszövetség könyveiből kiderül az is, hogy a térítés egyfelől tanítással történt, másfelől az apostol személyes példaadásával, aki a saját életével adott mintát a keresztény mindennapok szabályaira („Csak azzal dicsekedtünk, amiről lelkiismeretünk tanúskodik: hogy Istennek tetsző módon, szentül és őszintén, nem evilági értelemben bölcsen, hanem Isten kegyelmében éltünk a világban, kiváltképpen tüköztetek” 2Kor 1,12).

A keresztény teológia mindig hangsúlyozta azt, hogy a keresztségben Krisztus királyi papságából is részesülünk, így a hit hirdetése ugyanolyan kötelessége minden megkeresztelt hívőnek, mint a papoknak. Eltérések az egyes történelmi korszakok vagy a különböző keresztény felekezetek között csak abban vannak, hogy hogyan kell teljesíteni a mindennapokban ezt a hithirdetői, tanítói feladatot. Vannak

olyan szekták, a kereszténység peremén egyensúlyozó kiségyházak, melyeknek tagjai fáradhatatlanul róják az utcákat, és hirdetik a saját értelmezésük szerint magyarozott evangéliumot. Amikor a II. Vatikáni Zsinat egyik dokumentuma, a *Lumen gentium* kezdetű konstitúció arról ír, hogy az egyház tagjainak kötelezettsége, hogy „Krisztus igazi tanúiként szavukkal és életmódjukkal terjesszék és védelmezzék a hitet” (2.11), nem ilyesfajta utcai térítésre gondol. Az ilyen lerohanós rábeszélésnél ugyanis sokkal hatásosabb a személyes példaadás. A feladat látszólag nagyon egyszerű: úgy kell élnünk, hogy azzal mások számára is kívánatosá tegyük a kereszténységet.

Tévedés lenne azt hinni, hogy ehhez elég az erényes, a parancsolatokat megtartó élet. Elég, ha kedves vagyok az emberekkel, nem pletykálok a szomszéd háta mögött, és nem lökdösődöm sorban álláskor. Ezt bárki megteheti, ehhez nem kell kereszténynek lenni: a szentek sem attól lettek szentek, hogy büntelen életet éltek. A keresztény embert arról lehet megismerni, hogy boldog. Mindig és mindenhol. A keresztény ember ugyanis követi Jézus tanítását, nyakába veszi az ő igáját, és az ígéret szerint könnyűnek és édesnek találja azt (Mt 11, 30). Nincs olyan ember, akinek az életében ismeretlen a fájdalom, a betegség, a keserűség. Van, aki sokat kap belőle, van, aki kevesebbet. A keresztények abban különböznek másoktól, hogy ezek a sorscsapások nem szegik kedvüket, hiszen az életüknek a legsötétebb bajban és gyászban is van célja, értelme. Mint a gyerek, aki elesik és megüti magát, de a fájdalmát azonnal elmulasztja egy anyai ölelés, a keresztény embernek ugyanígy van hova fordulnia, van honnan szeretetet, megértést, biztatást kapnia. A szentek nem attól lettek szentek, hogy büntelen életet éltek, hanem attól, hogy Isten gyermekeként bízták evilági

mindennapjaikat az Úrra. Lehet-e boldogtalan a gyermek, akit szerető, oltalmazó család vesz körül? Lehet-e boldogtalan az az ember, aki tudja, hogy ő Isten gyermeke?

Ha ez a boldogság átsugárzik az életünkön, javíthatatlan optimisták leszünk. Mindenben és mindeniben meglátjuk majd a jót. Nem tudunk nem mosolyogni. Ha az istengyermekség boldogsága átsugárzik az életünkön, bizvást számíthatunk rá, hogy csendes derünk előbb-utóbb szemet szúr majd másoknak, akik meg akarják fejteni az okát. Ekkor jön el az ideje a tanúságtételnek, hitünk megvallásának. Éppen fordítva tehát, mint ahogy az utcán térítő szekták gondolják: nem nekünk kell megszólítani az embereket, hanem úgy kell élnünk, hogy ők szólítsanak meg bennünket.

Az apostolok az égbe emelkedő Krisztus parancsát követve szétszéledtek az akkor ismert világban. Nekünk talán ki sem kell mozdulnunk az utcánkából, vagy akár a lakásból sem: a körülöttünk élő emberek nagy része még nem tért meg, hatalmas munka vár ránk.

Legyetek derűsek – üzenté II. János Pál pápa néhány órával a halála előtt. Legyünk derűsek, és a keresztségünkben kapott papi hivatás munkálni fog bennünk: mi leszünk Krisztus térítő apostolai.

Bakó Dorottya

Hirdetések

Nyári hittanos nagytáborunkat az általános iskolások számára **2006. július 17-25.** között szervezzük a **Magas-Bakony hegységben, Augusztintanyán.** Ez Bakonybél alatt 7 km-re található a kerek erdő közepén. Kérjük a családokat, hogy hittanos gyermekeik számára a nyári szünet védett idejének őrizték meg ezeket a napokat. Jelentkezési lapot a templomi ingyenes asztalon és a sekrestyében lehet kapni.

*A tavalyi évhez hasonlóan az idén is kérjük, hogy aki **rászoruló hittanosaink nyári táborozási költségeihez hozzá tud járulni** anyagilag, akár úgy, hogy több testvér közül az egyiknek részleges vagy teljes részvételét segíti, nagyon megköszönjük a nevükben is. A táborozási költség egy főre 11 ezer forint. Az adományokat Márton atyának kérjük leadni.*

Szerveződik a nyári hittanos **ifi tábor** is. Terveink még cseppfolyósak, hogy hová és milyen jellegű tábort szervezzünk, de az időpontja már biztos: **2006. augusztus 21-27.**

*Június 18-án, vasárnap az esti szentmise után, 7 órától **ifjúsági ének-és zenekarunk ad elő egy csokrot ifjúsági énekeinkből, egyfajta minikoncert jegyében, amelyre szeretettel várjuk a híveket.***

Molnár Béla atya június 25-én, vasárnap a 10 órai szentmisében ünnepli meg **aranymisését.** Egyházközségünk

minden hívét szeretettel várja hálát adni 50 esztendősi papi szolgálatáért.

*Kevesen fizetik egyházközségünkben az **önkéntes hozzájárulást (egyházi adót), ami lelkiismereti kötelezettség a plébánia katolikusai számára. A Püspöki Kar határozata szerint ez a bruttó bevétel 1 %-a. Lehet évente vagy félévente vagy még gyakrabban fizetni az irodában vagy szentmisék után.***

Gitáros ifjúsági énekarunk szeretettel várja a régi és új énekkárosokat. A próbák időpontja vasárnap reggel 9-től van.

SZENTMISÉK RENDJE:

Vasárnap és ünnepnap: De. 8 és 10 órakor és este 6 órakor.

Hétköznapi: Minden reggel 7 órakor; este 6 órakor: hétfőn, csütörtökön és pénteken (a nyári miserendet egy külön hirdetésben részleteztük).

Litánia: Vasárnap az esti szentmise előtt fél órával.

Elsővasárnapon az esti szentmise előtt egy órával **szentségimádás.**

Elsőcsütörtökön az esti szentmise után **szentségimádás Jézus Szíve tiszteletére.**

Gyóntatás: A reggeli szentmisék előtt és alatt. Vasárnap a szentmisék alatt. Minden pénteken du. 5-től 6-ig.

A plébániahivatal félfogadási ideje:

Hétfő és Szerda De. 9-11 óra

Kedd és Péntek Du. 16-18 óra

Esküvőt 3 hónappal előre kérjük bejelenteni. Keresztelési, bérházasági kérelmet a plébánossal kell megbeszélni.

Impresszum

Kiadja: Pestszentimrei Római Katolikus Plébánia (1188 Budapest, Nemes u. 17. T.: 292-3113, E-mail: sztimrepleb@mail.datanet.hu). *Felelős kiadó:* Gödölle Márton plébános, mobil: 06-30-263-8524. E-mail: mgodolle@mail.datanet.hu. *Felelős szerkesztő:* Bönöczk Péter, tel.: 06-20-555-1160, E-mail: p.bonoczka@freemail.hu. *Internet:* www.communio.hu/pestszentimre

Kedves Testvérünk!

Szeretnénk, ha egyházközségünk minél több tagja kapcsolódna be aktívan közösségünk életébe. Ennek elősegítése érdekében készítettük ezt a kérdőívet. Kérjük tegyen egy x-et a szöveg előtti karikába, vagy jelölje meg aláhúzással, hogy egyházközségünk életében milyen módon szeretne részt venni (több tétel is megjelölhető):

Hitélet:

- Rózsafüzér Társulat
- Jézus Szíve Család
- Imacsoport (újonnan alakuló imacsoportokba bekapcsolódás: házaspárok/fiatalok/idősek → havi rendszerességgel imával egybekötött beszélgetés)
- Csendes szentségimádás

Liturgia:

- Egyházzene (zenekar, kórus, passió éneklés, koncert szervezése...)
- Szentmisén szolgálat (olvasás, könyörgés...)
- Ministrálás

Napi működés, infrastruktúra:

- Templomtakarítás, -díszítés
- Ünnepek előkészítése (nagy ünnepekre felkészülés [pl. Karácsony, Húsvét, Úrnap])
- Templomudvar gondozás (fűnyírás-kertészkedés, hólapátolás...)
- Sajtó (ÖrömHírLevél fénymásolás, hajtogatás, rovatvezetés), honlap

Karitás:

- Adományok gyűjtése, szétosztása
- Gyerek felvigyázás
- Apróbb munkák ingyenes végzése rászorulóknál
- Nagycsaládosok segítése
- Idősek, betegek látogatása

Civil közösségek, hobbi:

- Baba-mama klub
- Nyugdíjasklub
- Hagyományőrzés
- Tudomány/kultúra
- Nótaklub
- Sport (foci vagy más...)

Ha van még egyéb ötlete, amelyről úgy véli, hogy hasznos kiegészítője lehetne egyházközségünk életének, kérjük itt jelezze:

.....

Név: Elérhetőség (tel., email):.....

A fenti kérdőív kitöltése semmilyen kötelezettséget nem jelent. A feltüntetett témákkal kapcsolatban külön megbeszéléseken tisztázódnak a pontos lehetőségek, feladatok. Kérjük, hogy a kitöltött papírt az ingyenes asztalon található "Kérdőív" feliratú dobozba tegye.

